

ע"פ 3475/23 - ערן אזולאי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3475/23

לפני: כבוד השופטת רות רונן

המבקש: ערן אזולאי
נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. צ.ח.
3. י.ח.

בקשה מטעם המבקש לעיון חוזר בהחלטה מיום
11.5.2023; ובקשה לקביעת מועד דיון בבקשה
עו"ד לילך גולן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה תשיעית לעיון חוזר בהחלטה שדחתה את הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין ולשחרור המבקש לחלופת מאסר, וכן בקשה לקביעת מועד לדיון בבקשה. המבקש הורשע בעבירה של המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לאחר שגרם למותו של קטין כאשר נהג במכוניתו בערב יום הכיפורים בשנת התשפ"ב. השתלשלות העניינים ביחס לבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין פורטה בהרחבה בהחלטות הקודמות שניתנו על ידי (האחרונה בהן - ביום 1.7.2024).

2. בבקשה דנן טוען המבקש כי במיקום התאונה לא ניתן לראות דמויות המצויות על הכביש, וזאת בהתבסס על תמונה של זירת האירוע שצורפה לבקשה (כאשר לא ברור מהבקשה אם מדובר בתמונה חדשה או בכזו שכבר הוגשה לבית משפא קמא). לטענתו של המבקש, ניסוי שדה הראיה שערך הבוחן המשטרתי, ושעליו התבסס בית משפט קמא בהכרעת דינו, מיקם את הדמויות באזור שאינו אזור התאונה בפועל. משכך הניסוי אינו משקף את נסיבות האירוע לאשורן. לכן, לגישתו, מאחר שלא ניתן לראות את הדמויות שעמדו על הכביש בזירת התאונה, התאונה בה היה מעורב ובגינה הורשע הייתה בלתי נמנעת - ויש לשחררו לחלופת מאסר עד להכרעה בערעור.

3. כפי שנקבע והובהר על ידי לא אחת בהחלטותיי הקודמות, שאלת קבילותן של ראיות נוספות; וככל

שהן יתקבלו - שאלת משקלן והשלכתן על הכרעת הדין ועל הערעור, הן שאלות שדין להתברר בדיון בערעור לגופו. גם יתר טענותיו של המבקש בבקשה הנוכחית - שהועלו על ידיו גם בבקשות הקודמות, הן בקשות שיהיה מקום לבחון אותן בדיון בערעור, ואין מקום לקבל על סמך טענות אלה את בקשתו לשחררו כבר עתה ועד לדיון בערעור. משעה שהמבקש החל לרצות את מאסרו, והואיל ולא ניתן לקבוע כבר עתה בהתבסס על טענותיו של המבקש ועוד בטרם הדין בערעור לגופו, כי הסיכוי שיתקבל הוא גבוה מאוד - אין מקום לקבל את הבקשה לעיון חוזר ולהורות על שחרורו של המבקש למעצר בית.

4. אשר לבקשה לקביעת מועד דיון בבקשה הנוכחית - אף דינה של בקשה זו להידחות. כפי שהבהרתי בעבר בהליך זה, אין למבקש זכות קנויה שיתקיים דיון בבקשתו לעיון חוזר. בית המשפט רשאי להורות על קיום דיון כגון דא במעמד הצדדים רק במקרים חריגים (ראו החלטתי מיום 5.12.2023). הואיל ואינני סבורה כי המקרה שלפניי הוא מקרה חריג המצדיק קיום דיון, אין מקום להיעתר לבקשה.

5. בשולי הדברים מבוקש כי אפסול את עצמי מלשבת בדין ככל ואדחה את הבקשה לקיום דיון במעמד הצדדים; או לחלופין, שהחלטה בבקשה תינתן על-ידי מותב של שלושה שופטים. גם דינה של בקשה זו להידחות. ראשית, לא מצאתי בבקשה דבר שיכול לבסס עילת פסלות, לא כל שכן חשש כלשהו למשוא פנים. למותר לציין כי לא ניתן להגיש בקשת פסלות המבוססת על החלטה שהצד המבקש סבור שהיא שגויה, ובוודאי שלא ניתן להתנות בקשת פסלות בתוצאה אפשרית של החלטה. שנית, אין מקום להיענות אף לבקשתו של המבקש כי ההחלטה בבקשה לעיון חוזר ולקיום הדיון תינתן בהרכב תלתא, וזאת נוכח הוראת סעיף 26(3) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

6. אשר על כן - הבקשה נדחית. בשולי הדברים יוער כי המבקש רשאי - אם ימצא לנכון - לפנות בבקשה להקדים את המועד שנקבע לדיון בערעור, וזאת מבלי שאחווה דעה ביחס לבקשה כזו לגופה.

ניתנה היום, כ"א אב
תשפ"ד (25 אוגוסט
2024).

רות רונן
שופטת